

eul_wid: uhi-aa

Λεξικογραφικὸν ἔργον ἀνώνυμον · Lexicographical Work Anonymous II

Words in the Scriptures-Christ's Birth

Λόγοι ἐν ταῖς Γραφαῖς περὶ Γεννήσεως Χριστοῦ

Period: Ὀψιμαρχία [Late Antique](#)
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι [Mixed Dialects](#)
Domain: Γραμματική [Grammar](#)
Format: Πεζὸς [Prose](#)

- alpha 58 (11+) ΛΕΞΕΙΣ ΕΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΝΟΣΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἀρχὴ τοῦ Α. ἀφεγγεῖς · μὴ ἔχοντας φέγγος ἢ φῶς. ἀπεγράφης ·
ἡριμῆθης. ἀπαύγασμα · ἀκτὶς ἡλίου. ἀπήμαντον · ἀβλαβῇ· πῆμα γὰρ ἢ βλάβη.
- alpha 59 ἄνα · βασιλεῦ. ἀφιγμένον · ἐληλυθότα. ἀχράντοιο · ἀχράντου. ἀχλύν · σκότος. αὐθις · πάλιν.
αὐχένα · τράχηλον. ἀρρήτως · ἀλέκτως. ἀμείνω · καλλίονα, βελτίονα. ἀγραυλοῦντες · ἐν ἀγρῷ
οἰκοῦντες. ἀστροπολοῦντας · ἀστεροσκοποῦντας. αὐδῶ · προσφωνῶ. ἀγριωπόν · ἀγριόφθαλμον.
ἀπαρκέσαι · καταπαῦσαι. ἀμπλακ[ε]ῖν · ἀμαρτίαν. ἄπλητα · μέγα, πολύ· ἐπιρρηματικῶς δέ.
ἄσπετον · πολύ, ἄφθονον. ἀρωγέ · βοηθέ, λυτρωτά. ἀνθοποιόν · ἄνθη ἐκφέρουσαν. ἀμφ’
ῶμοισιν · ἀμφοτέροις τοῖς ὤμοις. ἀθρῶν · θεωρῶν. αἵσχους · ἀμαρτίας, αἰσχύνης, ὄνειδισμοῦ.
ἀνειμένων · ἀνεωγμένων. ἀκηράτου · ἀφθάρτου. ἀγιστία · ἀγιοσύνη. αἰγλῆντα · ἀστράπτοντα.
ἀμείνονα · βελτίονα. ἀπηνές · σκληρόν. ἄντλημα · ὕδωρ. ἀρκύων · δικτύων. ἀναιρέτην ·
λυτρωτήν. ἀνηλίων · σκοτεινῶν, μὴ ἔχουσῶν ἥλιον. ἀντωθουμένη · βαρουμένη.
- alpha 60 ἀπεχθοῦς · μισητοῦ. ἀπλανῇ τρίβον · εὐθεΐαν. ἄσεμνα · ἀπρεπῇ. ἀτρεκέστατος · ἀληθέστατος.
ἄληπτος · ἀκράτητος. ἄλις · ἀρκούντως. ἄνασσα · βασίλισσα. ἀλθαίνοντα · ἰώμενον. ἀφύκτοις ·
ἃς οὐδεὶς δύναται φυγεῖν. ἃ πατρακουστής · ἃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσας. Ἀρχὴ τοῦ Β.
- beta 60 (12+) βροτησίᾳ · τῇ ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ. βακχεύσασαν · ὀρχουμένην, πλανηθεῖσαν, ἐξεστηκυῖαν. βατήν ·
βάσιμον. βεβυσμένα · βεβυθισμένα. βορῶν · στομάτων. βάσει · στηρίγματι. βρόχων · ἀγchonῶν,
δεσμῶν. βρέτας · εἰδωλον. βροτοσσῶν · βροτείων λόγων. Ἀρχὴ τοῦ Γ.
- gamma 60 (22+) γεγῶσα · γεγονυῖα. γῆρυν · φωνήν. γενάρχην · τὸν τοῦ γένους ἀρχηγὸν Ἀδάμ. γεραίρων ·
δοξάζων. Ἀρχὴ τοῦ Δ.
- delta 60 (25+) διαρτίας · διαπλάσεως. δορύκλυτον · ἔνδοξον μετὰ δόρατος. δορικτήτους · μετὰ δόρατος
κτηθέντας. διαμπάξ · διόλου. διῶσαι · ἐκβαλεῖν.
- delta 61 διαρθροῖ · διαπλάττει. δίναις · συστροφάις δῖναι <γάρ> τὰ κοιλώματα τῶν ὑδάτων. δρῶσα ·
ποιούσα. δοξούμενοι · κατοπτριζόμενοι. δεδορκότες · ὀρῶντες, ἰδόντες. δόμον · οἶκον.
δυσκάθεκτον · δυσκράτητον. δυσκάθαρτον · ἀκάθαρτον. Ἀρχὴ τοῦ Ε.
- epsilon 61 (10+) ἐπταϊκότα · παΐσαντα. ἐπιπνοίας · ἐπιπνεύσεως. εὐτελοῦς · ταπεινῆς. ἔχθους · μίσους. ἔμβρυον ·
παιδίον. ἐπισκοτεῖται · σκοτίζεται. ἐξαλεξῆσαι · βοηθῆσαι, ὑγιάσαι. ἐξακεύμενον νόσον ·
ἐξιώμενον νόσον. ἐξώρουσεν · ἐξώρμησεν. ἐξικνούμενον · κατερχόμενον. ἐὺς πάις · ἀγαθὸς

παῖς· ἔχθιστον· μεμισημένον· ἐστῶσαν· ἐπηρμένην, ἐξεστηκυῖαν· εὐκτῶς· ὑγιῶς.
ἐξοιστρημένου· ἡρεθισμένου· ἐξ ἐρημαίων λόφων· ἐξ ἐρήμων ὁρέων· ἔκριζον· ἀπορριζῶν τὴν
ἀμαρτίαν· εὐεπίης· εὐλαλοῦς· εὐπάθεια· εὐτροφία, σπατάλη· ἐνάλιος· θαλάσσιος· εὖχος· δόξα.
εἵκαθεν· ὑπεχώρησεν· ἐθρόησεν· ἐφόβησεν· ἔνθους· ἐκ θεοῦ κινηθεῖς· ἐνδίνοισιν· ἐντοσθίοις
μέλεσιν· εὐδίνητον· εὖστροφον.

epsilon 62 (2t) ἐκπεράνας· εἰς πέρας εἰσαγαγών· Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

zeta 62 (3t) ζοφώδους· σκοτεινοῦ· ζέσει· θέρμη· Ἀρχὴ τοῦ Η.

eta 62 (6t) ἡγκιστρωμένοι· ἡγρευμένοι, κεκρατημένοι· ἡπειρον· πεζὴν γῆν· ἡπειγμένον· φθάσαντα.
ἡμφιεσμένος· ἐνδεδυμένος· ἦδεται· ἡδύνεται· ἦσεν· ὕμνησεν· Ἀρχὴ τοῦ Θ.

theta 62 (16t) θηρᾶ· ἀγρεύει· θυμηδίαν· χαράν, τέρψιν· θεόδητον· ἐκ θεοῦ οἰκοδομηθεῖσαν· θᾶττον· ταχύ.
θέσπιν ὅπα· θεῖαν φωνήν· Ἀρχὴ τοῦ Ι.

iota 62 (19t) ἰσθμός· γῆ μέσον δύο θαλασσῶν· προθμός δὲ τὸ ἐναντίον, θάλασσα μέσον δύο γαιῶν· ἱμερτόν·
ἐπιθυμητόν, ἡδύ, καλόν· ἰλύν· ῥύπον· ἱῆτο· ἱᾶτο· ἰόν· παραγενόμενον· ὅρα, ὧ ἀναγινώσκων,
μὴ τὸν τοῦ ὄφεως ὑπολάβης ὥδε εἰρησθαι ἰόν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς Πεντηκοστῆς πνεῦμα
ἐρχόμενον· ἰλιγγιᾶ· ἄτονεῖ, σκοτοῦται· ἰδρυμένος· καθήμενος· ἰσοσθενοῦσαν· ἰσοδυναμοῦσαν.
ἱῆς· τῆς σῆς· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μιᾶς· ἰσοσθενῆς· ἰσοδύναμος· Ἀρχὴ τοῦ Κ.

kappa 63 (1t) κευθμῶνας· ἀφεγγεῖς τόπους· καββαλῶν· καταβαλῶν· καθειργνύς· κατακλείσας· κλύσαντα·
βυθίσαντα· κλέος· δόξαν· κεκευθμένον· κατακεκρυμμένον· κεκρύφεις· ἔκρυψας· καθιδρύει·
κάθηται καὶ καταμένει· κλισμοῖσι· θρόνοις· Ἀρχὴ τοῦ Λ.

lambda 63 (11t) λυγρῶς· ἐλεεινῶς, ἀθλίως· λυπρῶς δὲ ἀντὶ τοῦ λυπηρῶς κεῖται· λύμην· φθοράν· λόφων·
ὁρέων· λελιπαρημένον· παρακεκλημένον· λέσχην· φλυαρίαν, ἀκαιρολογία· Ἀρχὴ τοῦ Μ.

mu 63 (18t) μυχοῖς· ἐνδοτέροις τόποις· μολεῖν· ἔρχεσθαι· μίμνουσι· μένουσι· μύστης· μυσταγωγός, ἡ
μυστήρια εἰδώς· μέλας· σκοτεινός· μέδων· βασιλεύς· μελέων· ὕμνων· Ἀρχὴ τοῦ Ν.

nu 63 (26t) νηγεγές· ἀρτιγενές· ναίων· οἰκῶν· νάουσι· ῥέουσι· νηδύν· γαστέρα· νοσφισμός· χωρισμός.
νημερτές· ἀληθές· Ξ.

xi 63 (33t) ξύμπαντας· τοὺς σύμπαντας· Ἀρχὴ τοῦ Ο.

omicron 64 (11t) ὅπα· φωνήν· ὄλβον· χρέως, πλοῦτον· οἰκτρῶς· ἐλεεινῶς, ἀθλίως· ὄλισθον· πλάνον·
ὀλλύμενον· ἀπολλύμενον· οἶος ἐξ οἴου· μόνος ἐκ μόνου· ὀθνεῖαν· ξένην· ὀρεκτόν·
ἐπιθυμητόν· Ἀρχὴ τοῦ Π.

pi 64 (10t) πολύστονα· πολυστένακτα· πῆματα· βλάβη· παρειμένας· παρεωρημένας· ἡ καὶ παρηγμένας,
οἶονεῖ παρελθούσας· προνομεύσας· διαρπάσας· παμφαοῦς· φαιδροτάτης· πυρσῶ· φωτί· πηλίνης·
· γηῖνης· πενιχρόν· ταπεινόν· πρὸς πατρός· παρὰ πατρός· παμπήδην· παντελῶς, ὀλοσχερῶς·
πολυρρύτοισι· πολυ <ρ> ῥέουσι· προμηθία· ἐπιμελεία, προνοία· ποντίου· θαλαττίου· πόλοιο·
πόλου, οὐρανοῦ· ποτνιαῖται· παρακαλεῖται, ἡ νῦν τιμάζεται, δοξάζεται· πέλειαν· περιστερὰν·
προσηνῇ· εὐμενῇ· πανόλβιον· πᾶν ἔχουσαν, ἀμπλουτον· πρόσθεν· πρῶτον· περαίνεις· ποιεῖς,
πληροῖς· πορίζων· ἀπεργαζόμενος· πέδας· δεσμούς· πατροσθενές ξύμμορφον· πατροδύναμον
καὶ σύμμορφον· προσιτήν· βάσιμον.

pi 65 πανολβίῳ· πολυπλούτῳ· ποππυσμάτων· ὕβρεων, κολακιῶν· πόντος· πέλαγος· Ἀρχὴ τοῦ Ρ.

rho 65 (5t) ῥώμη· ἰσχύς, δύναμις· ῥοαῖς· τοῖς ῥέουσιν ὕδασιν· ῥυπτόμενον· καθαιρόμενον· ῥήγνυσι γῆρυν·
ῥήσσει, διασπαράσσει· ῥᾶον· εὐκόλον, εὐχερές· ῥυπτικόν· καθαρτικόν· ῥήτρας· ῥήτορας· Ἀρχὴ
τοῦ Σ.

sigma 65 (13t)

σπέος · σπήλαιον. σίντιν · σκώληκα βλαπτικόν. σμήχων · καθαίρων. στείβει · περιπατεῖ. σθένει ·
δυνάμει. σέλας · φῶς. στέργειν · ἀγαπᾶν, ἐμμένειν. σιωνίταις · τοῖς τὴν Σιών οἰκοῦσιν. σέθεν ·
σοῦ. σέβας · προσκύνησις, τιμή. συνεδριάζων · συγκαθεζόμενος, συγκαθήμενος. Ἀρχὴ τοῦ Τ.

tau 65 (25^t) τελεῖ · γίνεται, ὑπάρχει. τρίβον · ὁδόν. τριττοὶ θεουδεῖς · τρεῖς θεοειδεῖς. τρανώς · σαφῶς,
φανερῶς. τεθηγμένους · ἡκονημένους. τριτταῖς · τρισσαῖς. τάλαινα · ἀθλία. τιμῆεν · ἔντιμον.
Ἀρχὴ τοῦ Υ.

upsilon 66 (6^t) υῖας · υἱούς. ὑλικήν · ὑλῶδη, φθαρτήν. ὑπέσχες · ὑπέδωκας. ὑφαίνειν · ποιεῖν. ὕδειν · ὑμνεῖν·
παρὰ τὸ ὑάδειν κατὰ συγκοπήν. Ἀρχὴ τοῦ Φ.

phi 66 (7^t) φύτλης · φυλῆς ἢ φύσεως. φυράματος · διαπλάσεως. φλοιδούμενος · φλογιζόμενος. φέριστον ·
ἐξοχώτατον. φερέζων · φέρον ζωήν. φερέσβιον · ζωοποιόν. φλᾶν · θλᾶν. φρυκτωρίας ·
λαμπαδουχίας, δαδουχίας. φυεῖσα · ὑπάρξασα, γεννηθεῖσα. φρυαττόμενος · ὑπερηφανευόμενος.
φάους · φωτός. Ἀρχὴ τοῦ Χ.

chi 66 (19^t) χώρου · τόπου. χειραπτήσας · κρατήσας, χειρὶ ἀψάμενος. χοϊκός · ἀπὸ γῆς ὦν. χαύτῳ · καὶ αὐτῷ·
καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι τοῦ καὶ συνδέσμου καὶ κράσει τοῦ α καὶ αυ <καύτῳ> , καὶ διὰ τὸ
δασὺ πνεῦμα τοῦ αυ τρέπεται τὸ κ εἰς χ . Τὸ δὲ Ψ ἐν χρήσει οὐχ εὔρηται.

omega 66 (25^t) Ω. ὠδὶς · ὠδίνος σημαίνει καὶ τὴν γέννησιν. ὠκιστα · τάχιστα. ὡς ἄημα · ὡς πνεῦμα· ἄημα γὰρ
τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενιανῶ. Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ τῶν κανόνων κατὰ ἀλφάβητον.